

Model de país i model de gestió

Maria REIG i MOLES

Molts cops hem parlat de la necessitat de definir el model de país com a pas previ i indispensable per poder projectar el futur amb seguretat. Sempre he pensat que ens ha mancat un guió previ que definís els valors per preservar, les necessitats i els anhels de la nostra societat. Tinc la sensació que si avancem, perdem coses essencials i que si ens quedem aturats, perdem oportunitats. El cas és que si fem poc, no serem atractius, si no fem res, no estarem homologats i, si ens passem, no serem competitius.

L'obertura econòmica i la globalització ens obliga a gestionar amb més finesa i intel·ligència. El repte que tenim al davant és apassionant: assegurar una societat socialment equilibrada en una economia globalment competitiva. És a dir, fer compatible economia global i qualitat de vida local. Al meu entendre, que un país sigui pròsper no ho assegura disposar d'un protocol legislatiu extensiu. La creació de més legislació no assegura el desenvolupament social ni econòmic. Sí que ho garanteix disposar d'un model de gestió que desplegui eines adequades per assegurar l'evolució econòmica i social i la transformació de les persones en aspectes clau.

A Andorra no hi ha cultura gestora i no disposem d'un sistema de gestió segur, i és per aquest motiu que les reformes no impacten adequadament ni assegurin la transformació que necessita el país. L'actual model es troba totalment immers en una mena d'endogàmia. El model no és fiable perquè no permet ni mesurar l'impacte de les polítiques, ni avaluar el nivell ni la qualitat dels serveis que reben els ciutadans. Tampoc no és transparent, ja que les escasses dades disponibles no són publicades ni posades a disposició de la ciutadania, la qual cosa impedeix accedir a informació rellevant que permetria decidir adequadament.

Per exemple, com sabem si disposem d'un model de justícia, sanitat, educació o administració adequades a les nostres necessitats o aspiracions? Com sabem que els recursos emprats són els escaients o si el nivell de serveis i de prestacions estan en consonància amb la qualitat contractada, si no disposem ni d'indicadors ni de procediments d'avaluació internacionalment homologats? Com podem garantir una informació objectiva si els controls són interns i no veuen mai la llum pública?

Aquests i altres aspectes no poden escapar del control ciutadà. Són massa importants per deixar-los a l'atzar, subjectes a interpretacions interessades. És urgent que ens dotem d'un sistema de gestió que permeti a polítics i ciutadans actuar amb ple coneixement de la realitat. Un model de gestió apropiat ha de ser segur i imparcial. No pot estar condicionat per interessos corporativistes ni professionals. Dit d'una altra manera, els desgavells que actualment patim no són pas deguts a allò que disposen o no disposen les nostres lleis, si no a la manca d'un model de gestió democràtica i transparent que permeti conèixer la realitat –on som avui– per poder projectar on volem arribar en el futur.

No podrem estimular una economia competitiva si no disposem d'eines que acreditin el rendiment i la qualitat de la nostra administració pública. No podrem assegurar el creixement econòmic i social de les persones si no ens dotem d'eines amb capacitat de mesura en àmbits tan estratègics per al progrés de les persones com ho són l'educació, la sanitat i la justícia.

Maria Reig i Moles,
empresària, presidenta de Reig Capital Group i exconsellera general